

POSTANOWIENIE

10 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 10 czerwca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa A.K. i A.K. 1
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z 31 sierpnia 2023 r., I ACa 755/22,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) oddala wniosek powodów o zasądzenie na ich rzecz od
pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 31 sierpnia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku po rozpoznaniu apelacji powodów A.K. i A.K.1 oraz pozwanego Bank S.A. w W. (dalej Bank) o zapłatę i ustalenie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z 8 marca 2022 r. w ten sposób, że ustalił, iż bliżej opisana umowa kredytu na cele mieszkaniowe z 16 czerwca 2008 r jest nieważna i zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 96 957,92 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 31 sierpnia 2023 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części (punkt I wyroku). W punkcie II Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego i apelację powodów w pozostałej części, zaś w punkcie III orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

W skardze kasacyjnej, pozwany Bank wskazał, że zaskarża ten wyrok w części, to jest co do pkt I, co do pkt. II w zakresie, w jakim Sąd drugiej instancji oddalił apelację pozwanego i co do pkt. III. We wniosku kasacyjnym pozwany Bank wskazał, że wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania;

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest wysoce sformalizowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji, który musi spełniać wymagania stawiane pismu procesowemu (zob. art. 398⁴ § 3 k.p.c., ewentualne braki formalne skargi w tym zakresie podlegają usunięciu lub poprawieniu zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c.) oraz wymagania konstrukcyjne skargi (art. 398⁴ § 1 k.p.c.), których wady nie podlegają naprawieniu, lecz powodują obligatoryjne odrzucenie skargi na podstawie art. 398⁶ § 2 lub 3 k.p.c. Obowiązujący przy sporządzaniu skargi kasacyjnej przymus adwokacko-radcowski (art. 87¹ k.p.c.) ma zapewnić sprostanie tym podwyższonym standardom.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do konstrukcyjnych wymagań skargi kasacyjnej należy oznaczenie zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz zawarcie w niej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Jeżeli skarżący objął zaskarżeniem jedynie część prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, obowiązany jest dokładnie i jednoznacznie wyartykułować, którą część orzeczenia (składającego się wszak z określonych jednostek konstrukcyjnych tekstu orzeczenia – punktów oznaczonych numerami lub literami i tym podobne) obejmuje zaskarżeniem oraz jasno sprecyzować korelujący z zakresem zaskarżenia wniosek kasacyjny. Jeżeli zatem w tej sprawie pozwany Bank objął zaskarżeniem jedynie część wyroku Sądu drugiej instancji, obowiązany był dokładnie i jasno wskazać, jaką część wyroku zaskarżył oraz, stosownie do wskazanego zakresu zaskarżenia, sformułować wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę określonej (zaskarżonej) części wyroku Sądu

Apelacyjnego, czego nie uczynił. Wniosek kasacyjny musi odpowiadać wskazanemu zakresowi zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji, albowiem determinuje zakres orzekania przez Sąd Najwyższy i zakres dopuszczalnej ingerencji Sądu Najwyższego w prawomocne orzeczenie sądu drugiej instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

Skarga kasacyjna, w której wniosek kasacyjny nie odpowiada zakresowi zaskarżenia podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. bez wzywania do uzupełnienia tego braku albowiem nie jest rolą Sądu Najwyższego rekonstruowanie ustawowych wymagań konstrukcyjnych skargi, które powinny być jednoznacznie w niej sformułowane (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z 2 lipca 2009 r. III UZ 5/09; z 22 września 2006 r. I CSK 192/06; z 13 lipca 2007 r. V CSK 214/07 oraz z 12 października 2007 r. V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008/3/81).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. Zawarty w odpowiedzi powodów na skargę kasacyjną wniosek o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego podlegał oddaleniu, albowiem w odpowiedzi wnieśli oni o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie, w razie przyjęcia do rozpoznania i z tymi tylko żądaniami związany był wniosek o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego. Skoro skarga została odrzucona, to koszty sporządzenia i wniesienia odpowiedzi na skargę nie mogą być uznane za koszty celowej obrony, albowiem wniosek o ich zasądzenie związany był z innym oczekiwanym rozstrzygnięciem (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 - 8, poz. 91, z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13 i z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12).

(A.D.)

[a.ł]

